

Тебъ те подготви зълъ гений адски,
 Та съ твойтѣ вѣнци, срамове, гроби,
 Вѣчно да будишъ въвъ души братски
 Радости звѣрски и звѣрски злоби.

*

И мойта муза възпѣ тазъ слава!
 И сви на гроба вѣнецъ кръвнишки!
 И слѣ гласа си въ шумната врява, —
 Заглуши въ гърди честни въздишки.

И не каза̀ тя думи високи
 За любовь, прошка и примиренъе,
 И ненавлѣче трауръ дълбоки
 Посрѣдъ народний триумфъ пиени.

И въ пѣсенъта ѝ звучеше ярость —
 Отъ тъмний вихъръ тя обзета —
 Господи, ти ще простишъ, отъ жалостьъ,
 Човѣка слабий, но не поета!

1888

XXXIV.

НА ХАЙНЕ.

Подъ блѣдавето нѣмско
 Небе се ти роди,
 Но музата съ раскошенъ
 Вѣнецъ те награди.

Изъ твойтѣ пѣсни джха
 Упденъ ароматъ,
 Душата се увлича
 Въ чаровния ти святъ.